

Боже!

ДОНЪ АЛФОНСЪ

маж. тийо

става Защо-то ходихте да го търсите въ Венеціѣ! Защо-то бяхте отишли да го търсите въ пькъль-тъ! Защото ва видѣхъ като го слѣдвахте! като тичахте както лисица подиръ жьртва-та си! Защо-то го гледахте и сега съ насълзены и пламенны очи! Защото му сте ся прѣдали съ сичко-то сърдце, госпоже! Защо-то ми стига толко срамъ! Защо-то е време да си отмѣстиѣ честь-тъ и да пролѣѣжъ кръвь около легло-то си, разумѣвате ли, госпоже!

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ.

Донъ Алфонсе....

ДОНЪ АЛФОНСЪ.

Мълчете, — Огъ сега нататъкъ бдете надъ любовници-гъ си Люкреція! Поставете кого-то искате за вардачь при врата-та отъ коя-то ся влиза въ пощля-гъ вы стаѣж; нъ азъ щѣ изберж този кой-то трѣба да стоѣ при врата-та отъ гдѣ-то ся и влиза, — джелатинѣ ще стоѣ тамъ!

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ.

Милостивый господарю, заклевамъ ся....

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Не ся кълнете. Клетвы-гъ сѣ за народѣтъ прочее оставете на старна тѣзи оправданія.

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ.

Ако да знаете....

ДОНЪ АЛФОНСЪ.

Госпоже, казвамъ ви мразѣжъ всичкъ-гъ Борджіевѣ фамиліѣ, и проклевамъ часъ-тъ и минутокъ-тъ, въ коя-то ва залюбихъ! Трѣбва да ви кажѣжъ най-